

UZASADNIENIE

Zgodnie z przepisem art. 355 § 1 kpc, Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli wydanie wyroku stało się zbędne. Do wypadków zbędności wydania wyroku zalicza się zawarcie ugody sądowej ze skutkiem prawnym.

W niniejszej sprawie, w toku postępowania, na rozprawie w dniu 2 lipca 2020r. wnioskodawczyni i uczestniczka zawarły ugodę sądową, której osnowa została zamieszczona w odrębnym dokumencie, stanowiącym część protokołu i stwierdzona podpisami stron (art. 223 § 1 kpc). Z okoliczności sprawy nie wynika, aby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa (art. 203 § 4 kpc w zw. z art. art. 223 § 2 kpc). Zawierając ugodę, strony dokonały wzajemnych ustępstw w zakresie stanu, wartości majątku wspólnego, sposobu podziału oraz wysokości, sposobu i terminu spłaty, mając świadomość stanu faktycznego sprawy, w celu ostatecznego uchylenia sporu co do całości stosunku prawnego. Mając to na uwadze, na podstawie przepisu art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc., orzeczono, jak w punkcie I postanowienia.

Uczestniczki nie ustaliły w ugodzie, którą z nich i w jakiej części mają obciążać nieuiszczone koszty sądowe.

W toku postępowania Skarb Państwa dodatkowo poniósł tymczasowo wydatki na wynagrodzenie biegłych w łącznej wysokości 3954,85 zł (ponad uiszczone zaliczki) za sporządzenie opinii, na okoliczność ustalenia wartości nieruchomości, wchodzącej w skład majątku wspólnego oraz sposobu podziału (k. 155, 180, 258).

Zgodnie z przepisami art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2019, poz. 785 ze zm.), dalej: uoks, jeżeli przepisy ustawy przewidują obowiązek działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkami z urzędu, sąd zarządzi wykonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wykląda tymczasowo Skarb Państwa. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. Zgodnie zaś z przepisem art. 113 ust. 1 powołanej ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić (...) sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. W sprawie zakończonej ugodą koszty, o których mowa w art. 113 ust. 1, ponoszą obie strony w równych częściach (art. 117 uoks).

Niezależnie od normy, zawartej w powołanym przepisie, będącym podstawą rozstrzygnięcia w pkt II postanowienia, wskazać należy, że w niniejszej sprawie uczestniczki były w równym stopniu zainteresowane wynikiem postępowania, a ich interesy były wspólne. Można bowiem przyjąć, że w sprawach o podział majątku wspólnego nie występuje sprzeczność interesów między uczestnikami, którzy domagają się podziału, niezależnie od tego, jaki sposób podziału proponują i jakie wnioski składają w tym względzie. Zgodnie z art. 520§1 kpc, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, co oznacza, że każdego z nich obciążają koszty dokonanej przez niego czynności oraz czynności podjętej w jego interesie.